

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:

szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városi háza,
földszint 7. sz. ide kilendőnk
a kéziratok.)

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája, ide kilendőnk
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Főispáni beiktatás.

Tegnap ment végbe Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánjának: *Domahidy Elemérnek* ünnepélyes beiktatása, előbb a vármegyénél, aztán városunk közgyűlési termében. Az ünnepség fényét és rendjét nem homályosította el semmi árnyék és nem zavarta semmi bántó hang. Ennek okát, jóllehet különböző politikai pártokhoz tartoznak a törvényhatósági bizottsági tagok, abban találjuk, hogy az új főispán kinevezetése minden körben örömet és megelégedést keltett. Ismerjük a multból, midőn ugyancsak főispán volt; ismerjük és becsüljük tudását, tehetségét, ezen állásra való rátermettségét és azt a rokonszenvet, melyet városunk iránt érez. Elmondhatjuk tehát bizvást jó lélekkel, átértzett reménységgel, hogy jövő működése hasznára lesz városunknak és mi megtaláljuk Benne, személyében azt a férfit, aki közügyeinknek előmozdítója, törekvéseinknek jóakaratu barátja és minden vonalon történő haladásunknak támogatója lesz.

A személyét övező szeretet és tisztelet igen meleg érzésekben nyilvánult meg a beiktató közgyűlésen és régen láttunk olyan népes beiktató ünnepséget, mint tegnap. A közgyűlésen nemcsak a törvényhatósági bizottsági tagok jelentek meg nagy számban, hanem a vendégek díszes sorában ott láttuk vármegyénk és városunknak előkelőségeit és a vidék küldötteit, akik egyenlő nagyrabecsüléssel jöttek el, hogy üdvözöljék Domahidy Elemért, akit a kormány bizalma városunk törvényhatóságának élére helyezett és akinek személyében a kormány bizalma a debreczeniek közóhajtásával teljesen megegyezett. —

A közgyűlésen a bizottsági tagok nagy számban jelentek meg. Ott láttuk Szatmármegye képviselőitben Domahidy Istvánt, Kovács Jenőt, Jékely Lászlót, Péchy Lászlót, Kende Zsigmondot, Galgóczy Árpádot, Domahidy Pált, Csaba Adorjánt, Luby Zsigmondot, Péchy Pétert, Nemesi Szabó Antalt, Domokos Lászlót, Domokos Andort, Kovács Sándort, Maróthy Sándort és báró Perényi Pétert, továbbá Hajduvármegye küldötteit, a különböző vallásfelekezetek főpapjait és küldöttseget, a helyben állomásozó cs. és kir. katonai tisztikart, a kir. ítélőtáblát, kir. törvényszéket és az állami hivatal vezetőit stb. stb.

Ezeknek előre bocsátásával a következőkben számolunk be a városunk közgyűlési termében lefolyt beiktató diszközgyűlésről:

Kovács József polgármester megnyitván a közgyűlést, a következő beszédet intézte a bizottsági közgyűléshez:

Tek. Közgyűlés! (Éljenés, Halljuk! Halljuk!)
Köztudomású tény az, hogy országunk nagy erkölcsi s anyagi kárára, alkotmányos, vagy helyesebben mondva, politikai életünk hosszu idő óta válsággal küzd. (Ugy van!)

E válságból kibontakozásra irányzott törekvés az, amely szükségessé tette, hogy e mai rendkívüli közgyűlésre összejöjjünk.

Az Ó felsége által e válságos helyzetben kinevezett új kormány szükségesnek látta, hogy városunk s Hajdu vármegye élére állított előbbi főispánunk emez állásától felmentessék s helyére új főispán neveztessek ki, s ez megtörtént, a vonatkozó leiratokat kell kihirdetnünk s az új főispánt állásába beiktatnunk.

Közgyűlésünknek ez az egyedüli teendője.

Amidőn tehát tisztelettel jelentem, hogy közgyűlésünk az új főispán, Domahidy Elemér ur kívánatára s Hajdu vármegye alispánjával egyetértőleg a szabályoknak s eddigi gyakorlatnak megfelelőleg úgy hívtuk össze, hogy a főispáni beiktatás előbb Hajdu megyénél történjék meg — és ez a mai napon már meg is történt; — amidőn jelentem továbbá, hogy ezen közgyűlésünkre kihirdetés által a város közönségét, a szomszédos törvényhatóságokat s a helybeli hatóságokat, testületeket is meghívtuk; van szerencsém tisztelettel üdvözölni a törvényhatósági bizottság megjelent tagjait, a hatóságok megjelent képviselőit, valamint az érdeklődő díszes közönséget s a közgyűlést megnyitottnak jelentem ki. (Éljenés, Taps.)

...Most pedig tárgysorozatunk szerint először a Weszprémy Zoltán volt főispán felmentésére vonatkozó leirat fog felolvastatni.

Ezután *Vecsey Imre főjegyző* felolvassa a Weszprémy Zoltán volt főispán felmentését és a tanács javaslatát.

Kovács József polgármester: Kérem a határozati javaslat elfogadását. (Elfogadjuk! elfogad-

juk). A határozati javaslatot elfogadottnak jelentem ki.

Következik a második pont.

Vecsey Imre főjegyző: felolvassa a Domahidy Elemér kinevezését.

Kovács József polgármester: Méltóztatnak ezt is tudomásul venni? (Igen!) Határozatilag ki mondom. Ezek után pedig az következik, hogy a kinevezett főispán az üléstermünkbe behívásuk és itt beiktattassék. Méltóztatnak talán beleegyezni abba, hogy erre néve küldöttség kéressék fel, amely őt ide behívja. A küldöttség tagjaul Szilágyi Imre ur vezetése alatt: dr. Bruchner Ernő, dr. Irinyi István, Tóth István, Fried Emil, Vecsey Zoltán és Polgári József urakat kérem fel. Megjegyzni kívánom, hogy a főispán ur a városháza épületében tartózkodik, azt hiszem pár pillanat múlva itt lehet. Ennélfogva az ülést nem függesztem fel, csupán szíves türelmüket kérem pár pillanatra.

Domahidy Elemér főispán megjelenik. (Lelkes éljenzés és taps.)
Kovács József polgármester: Méltóságos Uram! Üdvözlöm Méltóságodot közgyűlésünknek egyik tagját, aki most már nem mint egyszerű törvényhat. biz. tag, hanem mint Debreczen sz. kir. városának főispánja jelent meg ebben a teremben. Szükségtelen kijelentem, hogy főispánná történt kinevezését közgyűlésünk örömmel vette tudomásul. (Élénk éljenzés.)

Következik, hogy Méltóságod tegye le a hivatalos esküt és a továbbiakra nézve intézkedjék.

Az eskü szövegét főjegyző ur lesz szíves olvasni.

(Vecsey Imre főjegyző az eskü mintát olvassa. A jelenlévők felállanak.)

Kovács József polgármester: Méltóságos főispán ur! A hivatali eskü letételével jogosítva van Méltóságod a főispáni jogokat gyakorolni és a vele járó köteleességeket teljesíteni. Amidőn tehát már most a közönség és a városi tisztikar részéről, ily minőségében üdvözlöm és kívánom, hogy hazafias működéséhez adjon az ég Méltóságodnak erőt, egészséget. — Kérem méltóztassék az elnöki széket elfoglalni és az ülést tovább vezetni. (Lelkes éljenzés és taps.)

Domahidy Elemér főispán: (Halljuk! halljuk! Éljenzs, taps.) Tek. törv. hat. biz. közgyűlés! Alattvalói hódolattal engedve felséges Urunk, királyunk rendelkezésének, szíves készséggel véve figyelembe a Debreczen város nagy közönségének megnyilvánult közhangulatát, — ismét itt állok e helyen, ahonnan ezéltől 4 évvel, öszintén megvallom, sajnálattal távoztam. Sajnálattal és saját magammal elégedetlenül távoztam e helyről, nem azért, mintha a főispáni állás hatalmi pozícióját sajnáltam volna itt hagyni, — nem azért, mintha e díszes állással kapcsolatos megkülönböztetett kiváltságos megtiszteltetést, előnyös helyzetet, vagy talán vagyoni hasznát eséltnél volna nehezemre itt hagyni: hanem sajnálattal távoztam azért, mert azon rövid két évi időre terjedő főispánságom ideje alatt e nemes városnak közérdekeinek a javára alig valami, talán mondhatom, semmit

közre nem működhettem s azok érdekében nem munkálkodhattam.

Itt állok e helyen ismét tek., törvényhatósági bizottsági közgyűlés! Azon szilárd elhatározással, hogy pártatlan, tudásrehajlatlan törekvésemben a kötelesség és a részérzettel és énnek megvalósítására irányzott akarattal felajánlom e törvényhatóságnak, e nemes városnak csekély tudásomat, csekély képességeimet, de lelkes és annál lelkimeretesebb buzgóságomat.

Midőn a város közügyeinek kormányzatát e alkalommal átveszem, egy belső, szigorú mérlegelés által előállított és beismert tudatról kell zámot adnom, t. i. hogy egyedül az én szellemi erőmet, az én csekély képességeimet és tudásomat ezen helynek méltó és eredményes betöltésére elegendőnek nem tartom.

Midőn a magas felszólításra megdöglés, teljes magamba szállás után mégis vállalkozni meretem, arra nem a könnyelmű elhatározás, nem a kintünetesnek csábja ingerelt, hanem, — dacára a nehéz helyzetnek, — a megfontolás és belső lelki vizsgálódás alatt előállított biztató és talán nem eszalgó körülmények érlelték meg elhatározásomat, hogy merészebb legyek, mintsem képességeim csekélyége, amelyek nehéz feladatom betöltésére vállalkozásomat indokolták teiték.

Köteles nyíltsággal kell kijelentemem, miszerint kötelességemnek tartom, hogy mintegy bevezessem lelkivilágomba az igen t. közgyűlés tagjait. Mert azon feladatokat, amelyekre vállalkoztam, csak úgy oldhatom meg, ha a tek. törv. hatósági biz. közgyűlés és a város tisztikarát együttesen működhetnek.

Tek. Közgyűlés! Ha az én kevés erőm, de az én sok akaratom egybe forrhat e város minden tényezőjének erejével és összeforrhat e város egyesített nagy akaratával, akkor én nem kétem azt, hogy e város végtére boldogulni fog, fejlődhet és virágozhat, s nem kételkedhetem abban, hogy nagy eredményeket érünk el! (Éljenzés.)

Megkönyvitte feladatokat, hogy ami a magas felszólítás által elélt tűzettel, az nem volt és nem is lehetett más, mint a jognak oltalma és a törvényes, méltányos igazságnak helyes alkalmazása, önkormányzatunknak és főként közigazgatásunknak felügyeleténél és ellenőrzésében.

Továbbá nagy mértékben hozzá járult elhatározásomhoz, — bármily nagy és nehéz feladatok várnak is reám, — azon princípiumot, hogy a közéleti tevékenységnek nem a már nyert hatalom képezi a forrását, hanem igenis a törvényhatóság közönségeinek szeretete, becsülése és támogatása. (Ugy van! ugy van! Éljenzs.)

Midőn pedig a törv. hat. biz. közgyűlésnek igen tisztelt tagjai, — akik között az utóbbi időben mint közhatóna szerencsém volt helyet foglalni, — tapasztalatom szerint mindannyian tetteire kész és tetteire képes egyének, — én azt gondolom, hogy megvalósíthatjuk azon nagyfontosságú és nehéz célokat s feladatokat, amelyek előttünk állnak, még pedig a város nagy közönségének teljes és osztatlan megnyugvására.

Elhatározásom indító okainak őszinté és nyílt

feltárása után kötelességemnek véletem, hogy épen ilyen őszintén és nyíltan nyilatkozzam azon elveimről, amelyek főispáni teendőimben vezérelni fognak a jövőben. (Halljuk! halljuk!)

Politikai magatartásom és politikai gondolkodásomra nézve kevés az, amit mondanom kell, mert hiszen eddigi közéleti szereplésem nyitott könyv a tek. törvényhatóság biz. közgyűlés tagjai előtt. (Ugy van! Ugy van!) És mindannyian tudják azt, hogy politikailag meggyőződésem oda kulminál, hogy hiszen nem a politikai cél, hanem igenis a politikai cél elérésére vezetők különböző utak mikénti megfutása választja el e tekintetben a küzdőket egymástól, mert mindannyian egy politikai célnál kívánunk találkozni és ez nem lehet más, mint a haza ügye. (Éljenzés.) És e nemes versenyben nem szabad nemtelen eszközökkel, nem szabad a gancselvétel eszközeivel nekünk a küzdelemben menni, hanem mindenki a saját maga tisztességére, becsületre elhatározásával igyekezzék megvédeni a maga politikai álláspontját. Én a magam részéről egész nyíltan, tartózkodás nélkül kijelenthetem, hogy a versenyben soha kivétel nélkül eszközökkel, vagy a hatalom eszközeivel és zít venni nem fogok. (Taps.)

De tek. törvényhatóság biz. közgy., mint egyenrangú és egyenjogú munkása a köznek, igenis elvárom és felkérem a tisztelt közgyűlés által, melyen melyen tisztelt tagjait, hogy az én politikai utam megvalósítása, mely egyedül az én meggyőződésem tisztaságának konzekvenciája, mindenki által tiszteltben tartassék és részesítessék. Városunk kormányzatában ellenőrzési, felügyeleti és főként közigazgatási nagy felelősséggel fogva nagy feladatokat azok, melyek rám nehezdednek. És ezen feladatokat csakis úgy lehetek képes megoldani, hogy ha erre nézve a támogatást, az erkölcsi erőt és a lelkesedést ezen város nagyközönségének expositurája, a törvényhatóság biz. közgyűlés és a város tisztikara adja meg.

A város fejlődésére vonatkozó nagy fontosságú feladatoknak, illetve az ezekre vonatkozó intézkedéseknek az alapkövei már előzetesen letételek, sőt a kezdeményezés utáni lépések is már tudomásom szerint megtételek. Most már ezek végső befejezésére kerül a sor. A tekintetben, hogy ezek mihamarabb befejezessenek, minden erőmmel közreműködni szándékozom. Van azonban e városnak egy teljesen jogosult és mindannyiunknak társadalmi, politikai vagy felekezeti különbség nélkül való közös együttes óhajítása, amely óhajításnak a létesítéséről és az e téren megindított küzdelemlről lemondani nem fogunk soha! (Halljuk!) Ez az óhajítása Debreczen városának: az egyetem létesítése. (Éljenzés, taps.)

Tisztelt közgyűlés! Elhatározásom teljes lelkesültségével, akaratommal, befolyással és minden tehetségem latba vetésével e tekintetben a lehetőségig mindent elkövetni szándékozom. (Éljenzés és taps.) És azt hiszem, hogy akkor, amikor e tekintetben az általános hangulat Debreczen városában már több alkalommal megnyilatkozott; amikor azok a nemes, előkelő és ki-

váló egyéniségek, kik e téren a küzdelemlt már megindították, — ezek azt, abban hagyjni nem is fogják, — büszkének, boldognak érzem magamat, ha ezen nagytekintélyű harcosoknak bármily csekély mértékben is segítségükre lehetek. Ha valamikor küzdelemlük sikerrel járna, és az. ó lankadatlan buzgalmluk biztosítaná e magasztos, és szent cél elérését, ugy mindenkor büszke leszek arra, hogy ebben csekély személyemnek is — ha bármily kevés mértékben is, — része volt! (Éljenzés.)

Közigazgatásunkban lényegesen megkönnyíti feladatamat az a lelkes és munkás tisztikar, amelyre a közbizalom és közszeretlet folytán oda állított polgármesterünkkel együtt (Éljenzés) — azt gondolom, — hogy e város ügyeinek intézésében mindenkor számíthatok. (Ugy van! ugy van!)

Remélem, hogy e tisztikaron kívül a törv. hat. biz. közgyűlés hazafias és áldozatkész tagjaiban igazságos és becsületos munkánk teljesítésében mindenkor készséges segítőtársakra fogunk találni. (Ugy van!)

A tisztviselő karnak eddig is tapasztalt munkálkodását és tevékenységét a jövőben fokozottabb mértékben kívánom és kérem, hiszen e város törvényhatósága is nagy áldozatkészségével biztosította a tisztviselői karnak anyagi gondoktól való függetlenségét, azért, hogy teljes lélekkel, önfeláldozással és odaadással szolgálják azt a nagy közügyet, amelynek szolgálatába állottak.

Közigazdasági, közegészségügyi, emberbaráti, jótékonyági és más egyéb hasonló működéseknél a terén, a meglévő intézményeinknek fejlesztése tekintetében e város közönségének, e város közszoigalatának munkáit kívánok lenni. E város nagy közönségével együtt dolgozva, együtt haladva, e város nagy közönségéhez való csatlakozásával kívánom e nagy feladatokat lehetőleg megoldani, hogy együttesen művelhessük, termékenyíthessük azt a talajt, amely e város lakosságának és népének megélhetését és anyagi jólétét megteremteni van hivatva biztosítani!

Végül, tek. törv.-hat. bizottsági közgyűlés! egy kijelentéssel tartozom és ez az, hogy addig kívánok és addig fogok e helyen megmaradni, ameddig e városnak és egyáltalában a köznek hasznára lehetek; ameddig bírom és megszerzem azt a bizalmat, melytől fent és lent, amely nélkül megbéruhna és meddő lenne minden erőfeszitésem és munkálkodásom.

Eroszakot csakis önmagam ellen kívánok alkalmazni, hogy legyőzzem magamat, hogy ha kell! (Leles éljenzés.) De, mindenesetre meggyőzni kívánom e közgyűlést igen tisztelt tagjait, hogy megfeszített törekvésem egyedül e város és annak közgyeji érdekében fog munkálkodni. (Éléak helyeslés.)

Sohasem fogok jönni más fegyverrel, mint egyik kezemben az igazság mérlegével, a másik kezemben a törvények könyvével. E két fegyver alkalmazásával kívánom a város közgyeinek kormányzatát átvenni és tovább folytatni!

Abban az erős reményben és szent hitben, hogy dacára a nehéz helyzetnek, nem lesz a

multa a költőnek az a jelen viszonyokra is alkalmazható szálló igéje, hogy: „El magyar, áll Buda még!”

Ormán a királyi vár magasba nyúló kupoláján a szent koronával, amelyről az isteni napnak melege és fénye megtört arany sugarakban egyformán árad szét a magas Kárpátoktól a mély Adriáig, a művelt Nyugattól az ébredő Keletig! Amely határok közt a fogalom: „Magyar haza” testté vált, amely testből, a magyar haza földjéből veszi erejét, szívja táplálékát és meríti boldogulását minden, ami magyar.

A munka jegyében, hazámnak és városomnak szeretetében végzem beszédemet és kezdem meg főispáni működésemet, amely működéshez a tek. törvényhatósági biz. közgyűlésnek nagyra becsült bizalmát, kitüntető támogatását kérve, magamat becses jó indulatukba ajánlva, azon főhással fordulok a Mindenható Istenhez, hogy adjon nekünk kitartást, erőt együttes munkálkodásunkhoz, hogy ezen együttes, közös és becsületes munkálkodásból mentől több áldás fakadjon e város javára! (Éljenzés.)

Szívem egész melegevel üdvözlöm a jelen ülésünkön megjelent vendégeket, szívem egész melegevel üdvözlöm a tek. törv.-hat. biz. közgyűlés igen tisztelt tagjait, Debreczen város főispáni székét elfoglalva, a folytatólagos közgyűlést megnyitom! (Élénk éljenzés és taps.)

Könyves Tóth Kálmán: Méltóságos Főispán ur! Engem, az én Uramnak öreg, az esztendő sulya alatt roskadozó szolgáját ért ama fényes kitüntetés, amelyet nem vártam és talán nem is érdemlek meg, hogy Méltóságodat hivatalbá lépése alkalmával e helyen mint bizottsági tag törvényhatóságunk nevében üdvözölhetem.

Nehéz feladat ez, megvallom, de könnyűvé teszi rám néve az, hogy a közhangulatból itélve a legőszintébb rokonszenv tolmácsa lehetek. Őszintén szölvá kijelenthetem, amit bizonynyal Méltóságod is kétségben kívül jól tud és jólesően érez, hogy nem párt állásából, de tiszta felhőtlen multjából, kiváló egyéniségéből és főleg városunk iránt élő tettekben nyilvánuló szeretetéből veszik rokonszenvünk gyökérszállai éltető nedvüket.

Magas hivatalát nem ugy foglalja el, mint valami homo novus, akinek a bizalmat csak ugy törlesztésre előlegezzük, nem ugy, mint akihez csak beváltatlan igéreték szakadozó fonalszállai fűzhetnek, de köztünk töltött multjában láthattuk és remélhettük jövő kormányzásának szilárd bázisát és sokat ígérő garanciáit.

Ösmeretes mindnyájunk előtt, hogy Méltóságod állásfoglalása a multban mi volt. Állásfoglalása igazolta, hogy alkotmányellenes regime közege lenni nem hajlandó. Ismeretes, hogy ilyenre a multban nem ajánlközött, hanem visszavonulva, a főispáni állásról lemondott. Ez alkotmányunk iránti törhetetlen ragaskodásának egyik fényes és kiáltó bizonyítéka volt.

Ezen elvi álláspontjának következménye az, hogy Méltóságodat városunk fejlődésének egyik hathatós tényezője gyanánt üdvözölhetjük e napon és én azt hiszem, mindannyian ugy vagyunk,

hogy nem titkolhatjuk el, miszerint e tekintetben Méltóságod közreműködésétől városunk összes lakossága, egész társadalmunk sokat vár és méltán sokat remél. Senki sem tudhatja jobban, mint Méltóságod, — hiszen közöttünk szintén egyik tevékeny faktor volt, — hogy törvényhatóságunk mostanához mily sok életre való intézmény alkalmazásához kezdett, nem riadva vissza még a legmesszebb menő áldozatoktól sem. Sajnos azonban, hogy ezen legszebb törekvéseink a létesüléshez közel, — hogy ama banális kifejezéssel éljek, mint valami kátyuba került szekér, megfeneklettek.

Mi lehet ennek az oka, azt ez ünnepélyes pillanatban ne feszegetjük. Elég volt erre, mint való tényre utalni ezért, hogy kérve kérjük Méltóságodat, miszerint méltóztatnék oda hatni és legyen városunk jogos igényeinek és érdekeinek hatalmas szószólója és ha kell, ezekért küzdve, — legyen bátor elharcos, hogy azok a poros akták börtönükből kikerülve, valahára életre keljenek! (Helyeslés, ugy van, éljenzés!)

A megpróbáltatások szomorú korszakát éljük; ezt eltagadni nem lehet. Mostoha, kedvezőtlen politikai viszonyok sulya alatt roskadozunk. Lázás izgatóssággal, majd fásult közönyvel várjuk, aminek jönni kell. És bizony nem esoda, ha az egymásután következő kormányok iránt oly sokak szívében megrendül a bizalom. Biztosra veheti Méltóságod, hogy az az ut, amelyen halad, nem lesz gazdagon behintve mindenütta kies tavasznak ékes virágaival; de itt-ott, hol felülről, majd alulról nehéz köveket hengeríthetnek utja elé. E kövek elmozdítása, az akadályok elhárítása erős küzdelmébe fog kerülni, azok nagy és erős munkára hívják fel Méltóságodat. De e munkában nem lesz egyedül és ebben a munkában nem lesz elhagyatva, mert mindaddig, mig letett esküjéhez hiven látjuk állani az alkotmányszirt fokán, mellette, oldalán, jobb-és balkeze fölöl állanak azok, kik a haza sorsával kapcsolatosan városunk vitális érdekeit tartják szem előtt (Ugy van! ugy van!) és példája bizonynyal még a csüggedőket is tette és bátorságra lelkesíti. Ezt hisszük és reméljük is!

Méltóságodnak közöttünk tanusított tevékenysége, közügyeink iránti meleg érdeklődése, főleg pedig alkotmányos érzéke, amellyel kitudta és kitudja kerülni mindazt, ami az alkotmányosság keretein kívül esik, ugyszintén átlunok tapasztalt tapintatos eljárása a közigazgatás mezején, valamint az ellenétes nézetek és elvek tisztelben tartása, mind oly fejemverek lesznek kezében, melyek biztosítják számára a diadalt és a győzelem által elérendő eredményeket is.

Debreczen városa meg tudta és meg tudja becsülni hi flait. Ilyenül tekintni Méltóságodat is, mert tapasztalta, látta több ízben, hogy városunk érdekeit igazán nemes szíven viseli. (Éljenzés.) Áldás és óhajtott siker koronazza ezen célra irányzott törekvéseit.

Kormányzatának ezen újabb korszakában vajha felderülne ránk a jobb jövőnek várva-várt hajnala és a felkelő nap sugaránál láthatnák napról-napra nagyobbak és virágzóbbnak az iskoláknak — vajha ugy szólhatnánk — új egye-

temünk városát (Éljenzés), hogy Méltóságod nevét hálaival emelgesse a késő nemzedék, mely már élvezni is fogja az elhintett magokból kifejtett édes gyümölcsöket. De érzik meg magunk is, hogy Méltóságod büles és tapintatos kormányzata alatt simuljanak el a város fejlődését gátló ellentétek, tumpuljanak el valahára az éles és bántó surlódások.

Béke, egyetértés, alkotmányos szabadság legyen az, ami világító szövetnek gyanánt vezérelje Méltóságodat a lakosság kerítésein belül és kerítésein kívül egyaránt és ezek építsék minél magasabbra városunk kőfalait.

Nagy alkotások küszöbén állunk, de ez alkotásokat a béke, egyetértés és a szabadság létesíthetik, mert ezek kölcsönöznek a munkához kedvet, kitartást és erőt. Ezek valósíthatják meg aztán a szellemi és anyagi függetlenséget, amely iránt a nemzet minden gyermekének, ha ez a haza élni kíván, törekedni kell. Tolmácsolni óhajtom azon óhajtatunkat, hogy ezek védőszárnyak alatt és velük karöltve haladjon Méltóságod mindenütt, hogy így az alkotmányosság határain belül munkálhassuk közösen hazánknak és közelebből városunknak javát. Ezen magasztos cél megvalósítására adjon a kegyelemnek Istene Méltóságodnak testi- és lelki erőt; övezze fel méltóságodat a törvény, jog, igazság egyszóval az alkotmányosság hármás mellvasával és őrizze ezt Méltóságod féltőbben és gondosabban, mint hajdan. Trója a Zeusztól ajándékba kapott palladiumot.

Igy üdvözölhetjük mi Méltóságodat, midőn jobbjában a béke a honszerilem kibontott három szőnyű bologójával — mindannyiunk áldás kívánata kíséretében, — a közigazgatás útjára lép. Adjon ehhez a Mindenható Isten segédelmét, erőt s vezesse sikerre utain. (Élénk éljenzés és taps.)

Dr. Freund Jenő: Méltóságos Főispán Ur!

Tek. törvényhatósági biz. közgyűlés! Azt hiszem a t. közgyűlés minden tagjának őszinte óhaját tolmácsolom akkor, amikor a jelen események megörökítése iránt indítványozom, hogy ezen szép beszédek jegyzőkönyvileg örökíttessenek meg és hogy jegyzőkönyvben örökíttessenek meg az előkelőségek és küldöttségek, kik a mai közgyűlésnek díszét és fényét emelni szívesek voltak. (Élénk helyeslés.) (Elfogadjuk!)

Domahidy Elemér főispán: Tek. törv.-hatósági biz. közgyűlés! Az indítványt elfogadottának jelentem ki.

Miután a tárgysorozat kimerítettett, én elismerésemet és köszönetemet fejezem ki a tek. közgyűlés tisztelt tagjainak a nagyszámu megjelenésért; köszönöm az igen tisztelt vendég urak szíves érdeklődését, jelen ülésünket ezennel bezárom. A hitelesítő közgyűlést f. hó 5-én szombaton d. e. 11 órára a kistanácsterembe kitűzöm. (Élénk éljenzés.)

A tisztelgő küldöttségek.

Domahidy Elemér főispán a közgyűlés végével bevonult a polgármesteri szalonba s ezután megkezdődött a küldöttségek tisztelgése. Különbözően feltűnt s kellemesen lepott meg mindenkit, hogy a debreczeni helyőrség impozáns, nagy számu

katonai küldöttséggel tisztelgett a főispán előtt aki beszédében elismerőleg emlékezett meg arról a szíves jóviszonyról, amelyben a debreczeni helyőrség és a város polgársága van. Ennek érdemét a magas nivőju, fényes, lovagias gondolkodásu tisztikarra hárította a főispán.

A Gazdakör is nagy számmal, huszonöt tagu küldöttséggel jelent meg.

A küldöttségek különben a következő sorrendben tisztelgtek a főispán előtt:

Városi tisztikar, vezette Kovács József polgármester. A tisztántuli ref. egyházkerület s kollégium, vezette Erőss Lajos dr. Nagykárolyi ref. egyházegyege, Berei esperes vezetésével. Debreczeni ref. egyház, Diesöfi József vezetésével. Róm. kath. egyház Gróf Ferenc vezetésével. Agostai evang. egyház Materný Lajos vezetésével. Debreczeni görög kath. egyház Pap János esperes vezetésével. Debreczeni izraelita hitköztség Balkányi Miklós és Krausz Vilmos vezetésével. Debreczeni izraelita aut. orth. hitköztség Strasser Salamon vezetésével. Cs. és kir. hadsereg, m. kir. honvédség, m. kir. eszendorkerületi parancsnokság, méntelep parancsnokság, Marenzi gróf tábornok és Miháicsis ezredes. Kir. pénzügyigazgatóság Faust Elek, Kir. gazdasági akadémia Ormándy Béla tanár, Kir. államvasutak üzletvezetősége Uharlik Béla, Állami főreálskola és róm. kath. kegyesrendi főgimnázium együttesen Géresi Kálmán, Debreczeni ügyvédikamara Márk Éndre. Ipartestület M. Gy. O. Sz. főlkja Dávidházy Kálmán és Szánthó Gyözö, Kereskedő Társulat, kereskedelmi tanintézet, Csarnok, Helyi vasut Zádor Lajos és Fábán L. Mór, Posta- és távirda hivatal Csath Zsigmond, Dohánygyár, Kir. erdőfelügyelőség, kulturmérnökség Sziklay, Polgár, Országos tanító árvalház Kozma László, Hajduvármegyei tankerületi tanítók Csúrka István, Csokonai-kör Géresi Kálmán, Kardos Albert dr., Zenede, Ujfalussy, Simonffy Emil Orvos-gyógyszerész egylet Csikos Sándor dr., Gazda-kör Biró Pál, Domahida község, Állami fémipari szakiskola testülete s műhely személyzete, Siketnéma iskola, Gácsér József, Szintársulat, Színésziskola Zilahy, Irmay, Solyomoss Elek vezetésével.

Domahidy Elemér főispán az 6 rendkívüli szellemi erejével, nagy tájékozottságával és finom érzékével minden küldöttség üdvözlésére egy-egy kis tömör, szép beszéddel válaszolt, melyben az illető egyházak, hatóságok, intézmények alapos ismeretére valló szavakkal változa programjának öket illető részét.

Az ünnepi bankett.

Az új főispán tisztelőre díben ötszáz terítékes fényes bankett volt a Bika szálloda disztermében. A díszebéd külső kerete méltó volt az installáló ünnepség nagyszerű arányaihoz. A bankett 2 órakor vette kezdetét s benyult az esti órákba. Az első felköszöntőt Domahidy Elemér főispán mondta a királyra, amit a közönség állva hallgatott végig. Kovács József polgármester a főispánra, Kovács Gyula alispán a főispán nejeére emelte pohárát. Felköszöntőt mondatk még Materný Lajos, Erőss Lajos, Csaba Adorján, Erdős József, Domahidy István, Miháicsis ezredes stb.-ek. A páholyokban díszes hölgyközönség foglalt helyet, melynek sorában jelen volt Domahidy Elemér is.

A Debreczeni Első Takarékpénztár közgyűlése.

— 1910 február 27. —

Évről-évre meg szoktunk emlékezni városunk legregibb, legnagyobb és legtekintélyesebb pénzüntézetéről, a *Debreczeni Első Takarékpénztárnak* évi közgyűléséről. Hatvannegy esztendője áll nem ez az intézet és ezen idő alatt nagy szolgálatot tett városunk és vidéke közgazdasági életének. Vezető szerepet vitt alapításától kezdve és bár egymásután keletkeztek mellette a különböző pénzüntézetek, ugyszólván versenyen kívül hódított.

Évről-évre látjuk gyarapodását és emelkedését. Ennek okát abban találjuk, hogy mindég és mindenben a nagy közönség érdekeit nézte első sorban és ahol lehet, megkönnyíti most is a hitelkezesők munkáját. Konzervatív pénzügyi politikát folytat ez az intézet és míg hatvanégy éves múltjának hagyományaihoz tiszteletreméltó következetességgel ragaszkodik, másrészt a modern eszközök felhasználásával a részvények értékét emeli és a részvényesek reményeit beváltja. És bár voltak az országnak pénzügyileg nehéz évei, mikor ugyancsak résen kellett állni a vezetőknek, a Debreczeni Első Takarékpénztár egy pillanatra sem használta ki a megszorult helyzetet, sőt ellenkezőleg oly kamatlábat állapított meg a hitellezők- és betevőknek, hogy azok a legnagyobb bizodalommal maradtak vele üzleti viszonyban. Az igazgatóság sohasem kereste az olcsó dícsőséget, szemfényvesztő eredményeket nem kívánt felmutatni, de ami eredményt felmutatott, az a lelkiismeretes és becsületes munka értékes eredménye volt, melyet a részvényesek mindenkor kész szívvel honoráltak. A vezetés okosan körültekintő bölcsesége, a pénzügyi változó viszonyok gyors és helyes felismerése, az intézet tisztviselőinek páratlan szaktudása és vas szorgalma egyformán hatalmas emeltyűi voltak ezen szép múltú intézet emelkedésének.

És hogy a részvényesek mennyire érdeklődnek az intézet ügyei iránt, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az idei közgyűlésen egyzártiz részvényes jelent meg 4241 szavazattal.

A közgyűlés február 27-én folyt le fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, vezérigazgató elnöklésével, akit az egybegyűltek nagy lelkesedéssel a közgyűlés elnökévé megválasztván, előadta, hogy a közgyűlés a törvények és alapszabályok értelmében határozatképes. Ugyanekkor az elnök a közgyűlés jegyzőkönyvének vezetésére Tüdös János jogtanácsost, országgyűlési képviselőt, a jegyzőkönyv hitelesítésére Szögény János kir. tanácsost és Áron Jenő nagykereskedőt kérte fel, míg ajánlatára a közgyűlés a szavazatszedő küldöttség tagjaiul Kernhoffer Józsefet, a magyar-osztrák bank debreczeni főfelügyelőjét, Falk Lajos kereskedelmi és iparkamarai alelnököt és Szűcs Géza dr. ügyvédet választotta meg.

A közgyűlés az intézet 1909. évről szóló terjedelmes jelentését tudomásul vette és az ezzel kapcsolatos javaslatot jóváhagyta. Az intézet 1909. évi tiszta haszna 708,403 kor. 26 fillért tesz ki, amely üzleti eredmény annál inkább szebb, mert, mint az igazgatósági jelentés mondja, a kamat jövedelmeket az állandóan olcsó pénzvizonyok kényszerítő hatása alatt még erősebb üzleti tevékenység mellett sem lehetett fejleszteni, addig betéti kamatokban és adókból jóval nagyobb összegeket kellett kiadni. Mindezek figyelembevételével az igazgatóság részvényenkint 100 koronát javasol kifizetni, amit a közgyűlés szintén tudomásul vett.

A jelentések felolvasása után az igazgatósághoz két tagsági helyet töltöttek be. Négyezerkettszáznegyvenegy szavazatot került be a választási urnába. A két új igazgató Csanak János országgyű-

lési képviselő 4220 és fűredi Szabó Lajos nyug. vanceller iskolai igazgató 4078 szavazattal lett, akik már évek óta helyet foglaltak a felügyelő bizottságban s most méltán beillenek a mostani igazgatóságba és bizonyára értékes és munkás intézői lesznek az intézet további életének és fejlődésének. A felügyelő bizottságba Weszter István (3367) és Bárdos Géza (3478 szavazat) régebben működő tagok mellé a közgyűlés bizalma Szabó Sándor nagykereskedőt, a Szabó Lajos Fiai cég beltagját 3360, Czeglédy Mihály dr., vármegyei főügyészt 2258, May Andor, István gőzmalmi igazgatót 2112 szavazattal a közgyűlés beválasztotta. A felügyelő bizottsági tagságra szavazatokat kaptak még Balogh Géza dr., ügyvéd, kinek hatalmas pártja volt 2096, Kaszanyiczky Andor nagykereskedő 1869 és dr. Fráter Imre Gedeon, 347 és mások is kaptak még több-kevesebb szavazatot.

A közgyűlés a megválasztottakat megjelenezte, majd fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, vezérigazgató szíves szavakban megköszönvén a részvényesek bizalmát és megjelenését, a közgyűlést bezárta.

És mi, midőn megirtuk a közgyűlés lefolyását, mely az egy célra törekvés egyetértő jegyében folyt le, meg vagyunk győződve, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár, melynek ügyeit egy fenyéri Zádor Lajos vezérigazgató, Komlósi Arthur aligazgató és olyan igazgatóság vezet, mint a mostani, a jövőben is hatalmas tényezője marad közgazdasági életünknek és vezetni fog a pénzpiacra nemcsak hatalmas erejével, hanem vezetésének bölcseségével is.

Valami a színházról.

A városi Tanács kiírta a pályázatot színházunkra, nagyon természetes tehát, hogy megindultak ezzel egyidejűleg a kombinációk arra nézve is, hogy ki nyeri el három évre ezen kulturintézetünket. A sajtó véleménye megoszlott, egyik a Zilahy Gyula érdekében dolgozik, a másik Komjáthy Jánost pártolja. A vitában itt-ott szenvedélyes hangok is hallatszanak, a nagy közönség is két párton van és minden tiszteséges eszközt felhasznál arra nézve, hogy jelöltjének utját a színház elnyeréséhez támogassa.

Ez alkalommal mi is hozzá szólunk a színház jövő igazgatásának kérdéséhez a következőkben:

Zilahy Gyula öt esztendeje áll a debreczeni színház élén. A közönség szeretete hozta közénk. Nagyon emlékezünk rá, hogy midőn elnyerte a színházat, a sajtó valóságos himet varrt erre a vérbeli művész emberre. És méltán, mert Zilahy Gyula nemcsak egyéni szeretetreméltóságával és művészetének nagyságával látszott rá teremtetve lenni a debreczeni színház igazgatására, hanem magával hozta minden tekintetben mindama tulajdonságokat, melyek egy nagy városi színház vezetéséhez szükségesek.

És Zilahy Gyula ittléte alatt beváltotta ígérteit és leszámítva ama apróbb kifogásokat, melyek nélkül színházigazgatás nem történhetik, teljesen rászolgált a közönség bizalmára.

Tizenöt esztendeje figyeljük városunkban a színház igazgatását és sajnos, mindenkor azt tapasztaltuk,

hogy egyes új szinigazgatót diadallal ültettünk be a szinigazgatói székhelybe, néhány év múlva azonban új ember után vágyódtunk. Így voltak Tiszaival, Komjáthyval, Makóval és Zilahyval egyaránt, pedig ezek az igazgatók az ország legtekintélyesebb szinigazgatói voltak és most is azok, mert nemcsak a szinpad helyes igazgatásának titkát ismerték és ismerik, hanem művészi ambíciójuk legjavát hozták és hozzák a világot jelentő deszkákra.

Eddig két pályázat érkezett be a debreczeni színház bérletére, a Zilahy Gyuláé és a Komjáthy Jánosé.

Komjáthy Jánost annak idején a debreczeni közönség nagy örömmel fogadta. És visszaemlékezve a múltra, azt mondhatjuk, hogy Komjáthy társulata meg is felelt a közönség igényeinek, habár panaszok az ő igazgatása és játéktrendje ellen is emelkedtek. És ennek dacára, jöllehet Komjáthy János népszerű ember volt, a ciklus leteltével nem marasztották és egy szóval sem biztatták pályázatának beadására. Amiből az következik, hogy a nagy közönség teljesen betelt a Komjáthy János társulatával és egy jobb után vágyódtott.

Jött Makó Lajos, egy debreczeni ember, aki teljesen a maga lábán járt. Erős akarat volt, aki gyűlölte a reklámot és rajongott hivatásáért. Eleinte kapott babért, virágot, elismerést, később tőle is elfordult a közönség rokonszenve és mikor híre ment, hogy Zilahy Gyula fog pályázni a debreczeni színházra, az egész város örült, hogy az ő kezébe kerül a színház igazgatása.

És mi, akik nem üzünk személyi kultuszt és mint embert egyaránt becsüljük és tiszteljük úgy Zilahy Gyulát, mint Komjáthy Jánost, kimondjuk öt évi tapasztalat után, hogy Zilahy Gyula beváltotta mindama reményeket, melyeket működéséhez fűztünk. Társulata semmiesetre sem rosszabb, mint a Komjáthyé volt, sőt állítjuk, hogy Zilahyné és Zilahy mellett olyan művészek vannak a társulatnál, akik bátran megállnak helyüket a fővárosi színházaknál is. És ha megengedjük azt, hogy Komjáthynek is volt elfogadható társulata, mikor minálunk működött, határozottan állítjuk, hogy Zilahy Gyula öt esztendő alatt a legjobb erőkből állította össze társulatát és városunkban magasra emelte az előadások általános szintjét.

Komjáthy János beadványában kétségkívül önmagát dicséri. Megemlékezik vagyonáról, amelyet kétség-telmentül azért melet, hogy ezzel megbizhatóságot még jobban erősítse. Vagyis mintha mondaná: nemcsak az óvadéokra szükséges 20,000 koronám és diszleitem, ruháitaim megvannak, hanem ezenkívül gazdag ember vagyok és pedig annyira, hogy még csak három évig akarok küzdeni és azután nyugalomba megyek.

Ilgáz örülünk, hogy végre-valahára egy jó módban élő, sőt nagyon színházigazgatót látunk. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon a művészet ma már nemcsak dicsőséges, de vagyonserző pályája is. Ezt a dicsőkedést azonban bizavást elhagyhatta volna Komjáthy János, hanem e helyett inkább jelezte volna azt a művészi irányt, melynek apostola kíván lenni azon három év alatt, melyet nálunk óhajtat tölteni. Mert a debreczeni színházlátogató közönségre nézve mellékes, hogy mennyi vagyona van a színház igazgatójának, a városi tanács a pályázati feltételekben nem köti ki, hogy a pályázó feltekkönyvi kivonatokkal igazolja

ingatlanait, pusztán 20,000 korona óvadékot kíván és a debreczeni színházlátogató közönség művészi igényeinek kielégítését.

Azután meg hisse említi Komjáthy János, hogy még csak három évig akar színházigazgató lenni és azután a nyugalom párnájára dől? Ezek után senki sem fogja elhinni, hogy Komjáthy drága felszereléseket fog beszerezni, amelyeket három év múlva kénytelen lesz olcsón el- vagy átadni. És ezen három év alatt bizonyára arra törekednek, hogy vagyonát gyarapítsa a színház jövedelméből és talán még ő nála is uralomra jutna az a gondolat, hogy minél több haszonnal zárhasson a három éves bérlet után. Ezt a három esztendőt Komjáthy János mintegy ráadásul töltené el szinigazgatói pályáján és talán igazad mondunk, ha azt állítjuk, hogy ez a három esztendő már csak egy üzlet volna, minden magasabb művészi ambíció nélkül.

Zilahy Gyula azonban nem készül nyugalomba. Igaz, hogy neki nincs is nagy vagyona, nem is találja azt a városi Tanács elé, de ehelyett van művészi ambíciója a debreczeni színház további igazgatására. Nem ígér lehetetlent, de becsületes nyíltsággal állítja, hogy igyekezni fog társulatával a debreczeni színházlátogató közönség művészi igényeinek megfelelő társulatot szervezni.

De legyen bármiként és ismerjük el bár Komjáthy János egyéni intelligenciáját, művészetét, rátermettségét a debreczeni színház igazgatására, ezek még nem biztathatnak arról, hogy az ő igazgatása alatt még inkább fog emelkedni a debreczeni színház szintje. Mert Komjáthy mindenről beszél, csak arról nem, hogy mily művészi erőkből fog állani társulata? És mivel a debreczeni színház bérlete a jövőben élsősorban „üzlet lesz“ és másrészt Komjáthy János nyíltan kijelenti, hogy csak ezt a három évet akarja még a színűző szolgáltatásan eltölteni, nem hisszük, hogy valamilyen nagy áldozatokat hozna a szinművészet oltárára ezen három év alatt.

Amennyire sikerült a közhangulatot a pályázat kérdésében ellesni, a nagy közönség meg van elégedve Zilahy Gyula működésével s éppen azért azt hisszük, hogy a pályázatból ő kerül ki győztesen. Komjáthy Jánost néhány személyes jó barátja támogatja és érdekében nagy tevékenységet fejtenek ki. Komjáthy maga is többször fordult meg Debreczenben az utolsó napokban és személyesen is egyengette az utat direktorsága felé. Ezt azonban nem írjuk rovására, sőt természetes udvariasságnak tartjuk, ha egy pályázó felkeri azon köröket, melyeknek támogatására számít.

A debreczeni színházlátogató közönségnek nincs semmi oka mellőzni Zilahy Gyulát. Igazgatói működésének öt éve alatt becsületesen megfelelt kötelességének. A legjobb darabokat mutatta be a rendezés tökéletességével, a diszletek pazar kiállításával és a művészi erők legjobb előadásában. És mi hisszük, hogy Zilahy az új pályázati feltételek mellett még fokozottabb mértékben fog törekedni a közönség megelégedését kiérdemelni és mint művész és igazgató tudását és törekvését egyesítve, oly társulatot fog szervezni, amellyel meg leszünk elégedve.

Sainhálatogató.

Hírek.

2472—1910. szám.

— Egyházközségi közgyűlés. A tiszavidéki ág. ev. egyházmegye a héten tartott közgyűlésében rendkívüli meleg ovációban részesítette Materny Lajos felkészít, aki főesperesi tisztéről lemondott. A közgyűlés rendületlen bizalmat szavazott Materny Lajosnak és őt egyhangulag újból megválasztotta főesperesnek.

— A képesítés. Városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése kimondotta, hogy a Király Gyula elhalálozásával megüresedett gazdasági tanácsnoki állás betöltésénél nem kíván kvalifikációt. A bizottsági tagok közül ezen határozatot többen megfélebeztek. A belügyminiszter tegnapielőtt érkezett leiratában kimondotta, hogy a tanácsnoki állásra hirdetendő pályázatban résztvevőknek kvalifikációval, vagyis jogi képesítéssel kell bírniok.

Árlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város a területén folyamatban levő kataszteri felmérési munkálatokhoz szükséges különféle taanyagok szállítására zárt ajánlati versenyt hirdet.

Ajánlat csakis a város által kiadott ajánlati és költségvetési úrlapokon tehető.

Az úrlapok a városi mérnöki hivatalban 1 koronáért szerezhetők meg a hivatalos órák alatt.

Az ajánlatok lepecsételt borítékban „Ajánlat a kataszteri felméréshez szükséges faanyag szállítására” felirattal ellátva Debreczen sz. kir. város polgármesteri hivatalában f. év március hó 22-ik napjának délelőtti 1/10 óráig adhatók be és ugyanaz nap délelőtti 11 órakor fognak a városház nagytermében nyilvánosan felbontatni.

Az ajánlat beadása előtt tartoznak ajánlattevők az ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bányapénzt f. évi március hó 22-ik napjának délelőtti 1/10 óráig a városi házipénztárnál letenni és az erről szóló elismervényt az ajánlathoz csatolni.

Ajánlattevők tartoznak az ajánlatukhoz egy anyagkimutatást és a szállítási feltételeket aláírva mellékelni.

Elkésve beadott, vagy a feltételeknek meg nem felelő, távirati és utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Ajánlattevők ajánlataikkal a végleges döntésig maradnak kötelezettségben.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa fenntartja magának azon jogot, hogy az ajánlatok közül szabadon választhasson, vagy azok mellőzésével a szállítást más uton biztosíthassa.

Kelt Debreczen sz. kir. város Tanácsának 1910. évi február hó 28-ik napján tartott üléséből.

Városi Tanács.

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen multjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetről, mely Debreczen multját rajzolja meg megfigyelő o o tollal. o o

Ára 3 korona.

Tisztviselőknak, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyvtáraknak, egyleteknek és tanulóknak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlelvőltár).

Alapítottatott 1561.

Telefon: 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS »
KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA.
 (VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaival felszerelve, készít mindenféle nyomtatványokat a leggyorszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett. ☺☺☺☺☺

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legbizalmasabban állítatnak ki. — Vidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl. ☺☺☺

Tartós betűerebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdáknek, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő alatt szolgálunk.